

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Antidota Evangelica contra horum temporum hæreses

Stapleton, Thomas

Antverpiae, 1595

39. Videte manus meas & pedes meos, quia ego sum. Palpate & videte, quia spiritus carnem & ossa non habet, sicut me videtis habere.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39546

me adeo contristet conscientia rea; video sub momento latroni sua crimina gonata. Immittit diabolus securitatē, vt inferat perditionem. Sed diaboli partes Calvinus hic agit: & quod in Augustino sequitur, ex Caluini doctrina locū habuit. Nec dinumerari possunt quantos hæc inanis spei vmbra deceperit. Innumeri quippe Calvinistæ hac fiducia Calviniana decepti, cuius in hoc latrone cōmune pignus tot verbis persuasit Calvinus, in hæresi & vitæ turpitudine perierunt. Sanè vt eum meritò iudices insanire qui se quadriduo post mortē resuscitandum persuadeat, quia vnum Lazarum quadriduanum Christus resuscitauit; ita profus insanus iudicandus est, qui tota vita flagitiosè ducta, id sibi certò persuadeat in immensa illa scelerum congerie, se sola fide ac fiducia sua, omnium præteritorum veniam, idque sine vllis in igne emendatorio pœnis, facile & vnica inuocatione imperaturum, quia vni latroni similem gratiam Christus fecit. Certè non magis in latronis persona commune omnibus obtinendæ veniæ pignus est, quàm in Lazari persona commune omnibus post quadriduum resuscitandi pignus erat.

IN LVCÆ CAP. 24.

39. *Videte manus meas & pedes meos, quia ego sum. Palpate & videte, quia spiritus carnem & ossa non habet, sicut me videtis habere.*

CONTRA realem & corporalem in venerabili Eucharistia præsentiam valere hunc locum, multum sibi persuasit Calvinus, persuaserunt & alij nostri temporis sectarij. Sic enim scribit hoc loco Calvinus. *Quum Christus*
 O o 5   palz

palpabile esse suum corpus pronuntiet, & solidis ossibus compactum, his autem uocis discernat à spiritu; scitè & uerè adducit us est hic locus à nostris hominibus ad refellendum crassum errorem de transubstantiatione panis in corpus Christi, uel de locali corporis presentia, quos homines præposterè in sacra Cæna fingunt. Audiuius propositionem Caluini.

Trasubstantiatio
deficitur.

Duo ex his uerbis probare uult: primùm nullam esse panis in corpus Christi transubstantiatione; deinde nullam esse localem corporis Christi in sacra Cæna presentiam. Attende an aliquod horum probet. Nam (inquit) illic uolunt esse Christi corpus, ubi nullum corporis signum apparet. Si nullum in sacra Cæna corporis Christi signum apparet, & panis ille Eucharisticus uerum Christi corpus non est; an non Caluinus Christi uerba, *Hoc est corpus meum*, penitus & omnino inania reddit. Si enim panis ille benedictus à Christo, nec corpus eius est, nec signum corporis, quid erit? Deinde quomodo Caluinus illa Christi uerba super Mattheu exponens, affirmat, *panem, quia symbolum est corporis Christi, uocari corpus*, si nullum hic signum corporis apparet? An non & sibi apertè contradicit, & uerba Christi penitus euacuat.

Dicer aliquis Caluini ista, *nullum hic corporis signum apparet*, quia non uidetur vlla species corporis, & hoc Caluinum dicere uoluisse, quia alio in loco conuersionem panis in corpus Christi, *fictitiam* uocat illusionem, cuius nullus in terris oculus testis est. Sed hæc nihilo melior ratio est; quia ipsa infidelitatis uox est. Non uideo corpus adesse, & ideo non credo adesse. Atqui Sacramentum religionis hoc est, & ex fide totum intelligendum; non alimentum refectiois, & ex sensu iudicandum. Antiqua Ecclesia hortatur ut uerbis Christi credamus, & sensus iudicium fugiamus. Contrà Caluinus, sensus iudi-

Institut.
lib. 4. c. 17
num. 15.
Caluini
uox infidelis.

iudicium vrget, *Nullum hic apparet corporis signum.* Corporis
 Non credo quod dicitur, sed volo ad oculum de- Christi
 monstrari quod dicitur. Digna Caluino blasphem- præsentia
 ia. Sed audiamus antiquæ Ecclesiæ voces, & in- credenda,
 fidelitati Calvinianæ vt apta veneno antidota non vi-
 opponamus. *Verbis Dei* (ait Chrysostomus) *falli non denda.*
possimus, sensus vero facile decipitur. Quoniam ergo ille Homil. 53
dixit, Hoc est corpus meum, nulla teneamur ambiguitate, sed in Matth.
credamus, & oculis intellectus id perspiciamus. Ipse Domi-
 nus Iesus (ait Ambrosius) *testificatur nobis quod corpus De Sacr.*
suum accipimus & sanguinem. Nunquid debemus de eius lib. 4. c. 5.
fide & testificatione dubitare? Voluit Dominus Iesus (ait
 Epiphanius) *dicere, Hoc meū, est, hoc & hoc,* (verbum in An-
 corporis tacet mysterij celandi causa) & nemo non chorat.
fidem habet sermoni. Qui enim non credit esse ipsam verum
sicut dixit, is excidit à gratia & salute. Quod autem audi- Serm. 6.
uimus, id credimus esse ipsius. Succinctius Leo Mag. de ieiunio
 nus. *Hoc ore sumitur quod fide creditur: quia de veritate 7. mensis.*
corporis nihil ambigitur. Cum Christus ipse affirmet (ait Catech. 4.
 Cyrillus Hierosolymitanus) *ac dicat de pane, Hoc est*
corpus meum, quis deinceps audeat dubitare? Hæc Anti-
quitatis testimonia ad simplicem fidem Christi ver-
bis habendam hortantur. Calvinus non credit,
 sed aliquod apparens corporis signum flagitat.

Audiamus nunc illas voces quibus iubet iudiciū
 à sensibus auocare. *Credamus Deo* (ait eadē hac de Homil. 8;
 re Chrysostomus) *nec repugnemus ei, etiam si sensui & in Auth.*
cogitationi nostræ absurdum esse videatur quod dicit. Sic vbi supra.
 idem iterum & eodem loco Cyrillus. *Quamuis sen-*
sus tibi suggerit panem & vinum esse, tamen fides te con-
firmet: nec ex gustu rem iudices. Nec dissimiliter Am- De Sacra-
 brosius. *Fortē dicas, Quomodo vera caro & verus sanguis? ment. lib.*
qui similitudinem video, nō video sanguinis veritatem? Dixi 6. cap. 1.
tibi de sermone Christi, qui operatur vt possit mutare & con-
uertere genera instituta nature. Hæc est veteris Eccle-
 siæ fi-

fiæ fides, hæ voces eorum qui fidei Christianæ lumina & decus extiterunt. Fidem, non sensum, in tanto religionis mysterio, consulendam docent. Calvinus novus Capharnaïta non credit murari panem in corpus, quia nullum corporis signum apparet.

Sed pergamus ad sequentia; & quomodo illas duas assertiones suas ex his Christi verbis probet, attentè dispiciamus. Hoc autem (inquit) modo sequetur naturam suam mutasse, ut esse desierit quod erat, & unde ab ipso Christo probatur verum esse corpus. Exiimat, posita vera panis in corpus Christi transsubstantiatione, naturam corporis Christi esse mutatam, ut iam desinat esse corpus palpabile & visibile, ex quibus conditionibus probavit hoc loco suum verum corpus adesse. Sed non attendit, Christum ex huiusmodi conditionibus probasse suum corpus adesse, quia voluit illud visibile exhibere, & præsentiam ocularem probare, ad resurrectionis suæ veræque resuscitatae carnis fidem faciendam; in Sacramento autem idem Christi corpus adesse, tanquam in Sacramento, tanquam in mysterio, & sub aliena specie non propria; nec ut videatur ac palpetur, sed ut accipiatur ac manducetur; nec in fidem resurrectionis factæ; sed in alimentum spirituale, ac religionis usum; ad quæ omnia nec palpari nec videri aut opus est, aut continet. Rursum non attendit verum ac naturale corpus tum palpabile tum visibile ex sua natura esse, quando de facto præsens nec palpari nec videri à præsentibus potest, diuina aliqua virtute impediente ne illa potentia reducat in actum. Nonne Elizeus palpabilis ac visibilis erat, quando totus exercitus Regis Syriæ cæcitate percussus (non omnimoda, ut nihil viderent, sed certa quadam & singu-

Corpus palpabile est, quod aliquando palpari non potest. 4. Reg. 6.

singulari vt eum non viderent) ab eo in mediam
 Samariam duceretur? Nonne equi illi & currus ig- Ibidem.
 nei in circuitu Elizei, quos puer eius ad tempus
 videre non potuit, visibiles tamen ex se & palpa- 4. Reg. 2.
 biles erant? Quum eidem Eliseo Elias diceret, *Si vi-*
deris me quando tollar à te, fiet tibi quod postulasti, be- Ibidem.
 ne sciebat se natura visibile, suo tamen discipulo
 potuisse fieri inuisibile, nō ex nimia loci distātia,
 aut ex discipuli cæcitate, sed ex supernaturali ali-
 quo impedimēto. Et vt de Christi corpore loqua-
 mur (cui cū diuina natura hypostaticè coniuncta
 esset, multa ab illo nō humanè sed diuinè & præ-
 ter corporū naturā facta esse mirari nō debemus
 sed credere) quando cum duobus discipulis eunti-
 bus in Emaus ambulabat & sermones conferebat Luc. 24.
 incognitus (quia *tenebantur oculi eorum ne cognoscerent*
eum) tamen ab illis non videbatur, propterea non
 erat visibilis? Rursum quando Christus volenti- Luc. 4.
 bus eum interficere Iudæis, *transiens ibat per medium*
eorum, nec ab illis palpatus nec visus, an propterea
 illo tempore mutata corporis eius natura fuit, vt
 nec palpabilis nec visibilis esset? Denique quum
 Paulo in via Christus apparuit, ille solus Christum Act. 9.
 vidit, alij omnes, qui cum Paulo erant, *vocem qui-*
dem audierunt, neminem autem viderunt: an propterea
 visibilis Christus non erat, quia à quibusdam non
 videbatur? Fiuolum igitur est Caluini argumen-
 tū: Christi corpus in sacra Cæna nec palpatur nec
 videtur, ergo naturam suam mutauit, vt non sit
 amplius palpabile ac visibile, vnde verū adfuisse
 corpus discipulis suis probauit.

Videamus reliqua. *Si contrā excipiant: latus tunc*
fuisse confixum, pedes clauorum vulneribus fuisse perfora-
tos, atque etiam manus, nunc autem illesum & integrum
in cælo esse Christum, facile discutitur hoc cauillem. Neque
 enim

enim hoc tantum agitur quali habitu apparuerit, sed quid
 testetur de vera carnis sue natura. Hoc autem tanquam
 proprium illi tribuit, palpabilem esse, ut à spiritu differat.
 Ergo hodie quoque discrimen istud carnis à spiritu manere
 necesse est: quod perpetuum esse, ex Christi verbis statuere
 licet. Cavillator ineptus ac futilis obiectionem
 fingit ac format quam vix puer objiceret aut for-
 maret. Nos verò contra Calvinum & suos illos
 omnes, quorum in hac re consentientem senten-
 tiam profert, non illud nugamentum excipimus,
 sed illa duo quæ iam diximus: ac maxime poste-
 rius illud quod ex Scripturis ostendimus, esse ali-
 quod corpus natura sua palpabile ac visibile, quod
 tamen aliquando nec palpari nec videri potest,
 non propter impedimentum aliquod naturale ex
 parte palpantis aut videntis, sed ex diuina aliqua
 virtute & causa. Non magis igitur naturæ carnis
 Christi repugnat, quòd in venerabili Sacramento
 nec videatur nec palpetur, aut citra miraculum
 palpari ac videri nequeat, quàm eidem naturæ
 repugnavit, tam à Iudæis quàm à discipulis suis
 interdum nec videri nec palpari potuisse. Et sicut
 in illis exemplis mansit natura corporis Christi
 integra, ut ex sua natura palpabile ac visibile
 esset, tamen nec videri nec palpari tunc potuit:
 eodem modo in sacra Cæna manet natura corpo-
 ris Christi integra, ut ex sua natura palpabile ac
 visibile sit, tamen quia sub Sacramento adest, nec
 cum in visibili specie palpari conuenit, nec videri
 nec palpari possit. Ex duabus igitur propositi-
 onibus suis, neutram probavit. Vnam probare co-
 natus in probatione defecit. Alteram de locali præ-
 sentia nec attingit quidem. Ita videlicet scitè ac ve-
 re à suis hominibus hunc locum adductum iacitat Calvi-
 nus, id est, insulse prorsus & falso. Nam & de lo-
 cali

cali presentia id breuiter dico, naturam corporis intrinsecam id non requirere vt semper sit in loco, tamen sit locabile (vt sic dicam) & in loco esse aptum natum. Quum enim causa formalis ab effectu suo separari possit (et si effectus à causa non separetur, quia prior illa est, posterior iste) ipsius autem esse in loco, siue de facto extendi in loco, causa formalis est, in seipso esse extensum & posse extendi in loco; profecto non magis absurdum est corpus natura extensum, de facto non extendi in loco, quàm absurdum est causam separari à suo effectu; aut (quod modò ex Scripturis ostendimus) corpus esse palpabile & non palpari, visibile & non videri. Sic igitur Christi corpus naturale tamen sit natura sua extensum, non est tamen necesse vt vbicunque est, ibi quoque per modum extensi corporis & in loco localiter adsit. Quamquam Christus ad distinctionem spiritus & corporis humani, non ponit loci mensuram, sed carnem & ossa. Sed hac de re accuratius differendi hic locus ac tempus non est. Legat studiosus lector hac de re Claudium de Sainctes in opere Eucharistico, Repetit. 4. & Rob. Bellarminum tom. 2. Controuers. lib. 3.

Cap. 4.

Cap. 7.

Ab Coll. Societ. Paderborn a. 1617.

Antidotorum in Euangelium D. Lucæ
FINIS.

